68ste JAARGANG No. 8091 VRIJDAG 16 FEBRUARI 1951 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Communisten behouden het initiatief

Overste Den Ouden viel door eigen kogels

Tokio — De communisten zijn bij hun tegenaanvallen langs het centrale front in Korea in vier dagen 55 km. gevorderd. Een strijdmacht van naar schatting twee bataljons heeft Vrijdagochtend vroeg Zuid-Koreaanse stellingen 15 km. ten Zuidoosten van Wondjoe aangevallen.

Wondjoe zelf is nog in geallieerde handen. De stad wordt hevig aangevallen. Amerikaanse en Nederlandse manschappen deden Vrijdag ten Noorden en ten Noordwesten van Wondjoe aanvallen; twee belangrijke heuvels werden bezet en hevige tegenaanvallen afgeslagen. Doch het meeste gevaar dreigt van de Zuidoostzijde van Wondjoe, waar de tegenstander Tsjetsjon tot op 16 km. genaderd is Indien het net van spoorwegen ten Zuiden van deze stad werd bezet, zou de gehele bevoorrading en verbinding van het achtste leger aan het centrale front bedreigd worden. Stellingen van de Zuid-Koreanen ten Zuidwesten van Wondjoe werden door 4000 man aangevallen. Naar verluidt, bevinden de communisten zich op slechts 2½ km. van de weg van Wondjoe naar Tsjetsjon.

Verder naar het Oosten, bijna vijf kilometer ten Zuidoosten van Pjongtsjan, zijn stellingen van de Verbonden Troepen doorbroken. Ten Westen van deze stad, die Vrijdagmorgen nog in handen van de Verbondenen was, zijn grote troepenconcentraties van de tegenstander waargenomen. Een Engels-Amerikaanse strijdgroep ontzette een Frans-Amerikaanse gevechtsgroep, die twee dagen lang te Tsjipjong was ingesloten. Tweeduizend Chinezen waren in eenmans-gaten bezig het garnizoen te beschieten, toen zij plotseling in de rug werden aangevallen. De Engelse en Amerikaanse soldaten troffen hen met bajonetten en handgranaten, voordat de Chinezen uit hun eenmansgaten konden springen.

Den Ouden viel door eigen kogels.

's-Gravenhage — De ochtendbladen melden naar aanleiding van het vrijgeven van bijzonderheden, dat tezamen met leden van zijn staf Overste Den Ouden te Hoengsong in zijn commandopost is doodgeschoten door 100 Chinese communisten, die zich voordeden als Zuid-Koreaanse soldaten. De leider van deze groep riep de hulp van de Nederlanders in, omdat hij geen munitie meer had.

Daar dergelijke verzoeken dikwijls voorkomen en de „Zuid-Koreaanse" leider, die behoorlijk Engels sprak, een betrouwbare indruk maakte, werd aan het verzoek voldaan. De Nederlandse soldaten waren behulpzaam bij het verstrekken der munitie. Met de gekregen patronen laadden de roden hun wapens en zij openden het vuur op de Nederlanders. Overste Den Ouden viel bij het eerste salvo en binnen enkele seconden sneuvelden de overige reeds vermelden. Een overlevende van het bloedbad, luitenant De Haan, de inlichtingen-officier van overste Den Ouden, heeft in Tokio rapport uitgebracht. Slechts enkele Nederlandse soldaten beantwoordden het vuur. De Chinezen staken daarop een stapel takkenbossen in brand, hetgeen voor andere Chinezen, die zich in de duisternis schuil hielden, een teken bleek te zijn en enkele seconden later kwamen mortiergranaten neer op de commandopost, echter zo dicht bij de Chinezen zelf, dat velen sneuvelden.

38e Breedtegraad.

Washington — President Truman heeft Donderdag op een persconferentie verklaard, dat de machtiging tot overschrijding van de 38e breedtegraad om de vrede in Korea te herstellen nog steeds van kracht is. Hij zeide, dat Mac Arthur alle noodzakelijke bevoegdheden heeft om de militaire operaties voort te zetten.

SCHRALE OOGST. — Een oude Koreaan zoekt met zijn kinderen naar een mondje voedsel in de blikken die door het Amerikaanse leger op de vuilnishoop geworpen werd. Sommige Koreanen, die gedwongen waren hun huis achter te laten om slechts met het allernoodzakelijkste te vluchten, moeten dit middel te baat nemen om aan eten te komen.

Verenigde Naties overwegen vandaag sancties tegen Rood China

Lake Success — De uit veertien landen bestaande commissie voor collectieve maatregelen van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties zal Vrijdag haar eerste bijeenkomst houden om mogelijke sancties tegen communistisch China te overwegen. Een der veertien leden, Burma, heeft officieel geweigerd in de commissie zitting te nemen. Een weigering van Zuid-Slavië wordt verwacht.

Bingloe veroverd.

Saigon — Volgens een vandaag te Saigon gegeven legerbericht hebben de strijdkrachten van de Franse Unie Bingloe, 40 km. ten Zuidwesten van Laokay, dat verleden jaar November door de Fransen werd ontruimd, heroverd.

Koning van Nepal keerde terug.

New Delhi — Koning Tribhoevan van Nepal is na een verblijf van drie maanden te New Delhi als gast van de regering van India vandaag per vliegtuig naar de hoofdstad Katmandoe vertrokken. Na de opstand in Nepal was het voorstel van India aanvaard, dat koning Tribhoevan vorst zal blijven en een voorlopige regering van 14 ministers met vertegenwoordigers van het volk onmiddellijk zal gevormd worden. Daarna zal de wetgevende vergadering worden bijeengeroepen voor de grondwet.

Kasjmir-geschil.

Londen — Engeland en de Ver. Staten zullen in de Veiligheidsraad gezamenlijk een resolutie indienen, die ten doel heeft het geschil tussen India en Pakistan over Kasjmir op te lossen, zo wordt van gezaghebbende zijde te Londen verklaard.

Het Brits-Amerikaanse plan zou voorzien in een plebisciet onder toezicht van de Ver. Naties.

Hulp aan Tsjang Kai Sjek.

Washington — Gemeld wordt, dat het program voor wapenhulp aan nationalistisch China tot een bedrag van 50 millioen dollar naar het Witte Huis is gezonden om door Truman goedgekeurd te worden. Het bedrag is bestemd voor de verdediging van Formosa Wel-ingelichte functionarissen zeggen, dat het plan voorziet in het zenden van een militaire adviesgroep naar Formosa om toe te zien op het doelmatig gebruik van de wapens en het materiaal.

VRAAGT OM VIER DIVISIES

Washington. — Minister Marshall heeft Donderdag voor de Senaatscommissie voor buitenlandse zaken en de strijdkrachten meegedeeld, dat de Verenigde Staten nog dit jaar vier extra divisies met in totaal 100.000 man naar Europa zullen zenden.

EISENHOWER NAAR EUROPA

Londen. — Uit gewoonlijk betrouwbare bronnen te Londen verluidt, dat generaal Eisenhower, opperbevelhebber van de strijdkrachten van het Atlantisch Pact, in de laatste week van Maart naar Europa zal terugkeren om zijn functie te aanvaarden.

STAATSCONTROLE VERSCHERPT

Berlijn. — De Oost-Duitse premier Grotewohl heeft in een toespraak tot de staatscontrole commissie medegedeeld, dat de staatscontrole in alle fazen van het politieke, economische en culturele leven in Oost-Duitsland zal worden verscherpt, „opdat de anti-communistische „saboteurs kuunnen worden opgespoord".

Motie van wantrouwen tegen Labour-regering wederom verworpen

Churchill zegt steun toe aan bewapeningsprogram

Londen. — De motie van wantrouwen in de Britse regering, welke door de conservatieve oppositie in het Lagerhuis was ingediend, is Donderdag met 308 tegen 287 stemmen verworpen.

Churchill had tevoren in het Lagerhuis de regering beschuldigd van wanbeheer inzake militaire aangelegenheden. De regering was niet in staat een doeltreffend defensiebeleid te voeren in overeenstemming met Englands bondgenoten. Churchill zeide, dat, indien de conservatieve motie verworpen werd, de conservatieven niet tegen de regeringsmotie zouden stemmen, die goedkeuring van het bewapeningsprogram vraagt.

Churchill beschuldigde de regering er van, dat zij na de oorlog vele wapens, die thans van grote waarde zouden zijn geweest, had vernietigd, hetgeen zich in Korea wreekte. Ook was Engeland niet in staat geweest atoombommen te fabriceren en daarbij ten achter geraakt bij de Sovjet-Unie. Churchill vroeg de regering cijfers over de Russische duikboten en zeide, dat de bedreiging door Russische onderzeeërs thans vijf- tot tienmaal groter is dan indertijd door de Duitse onderzeeërs.

Zes van de negen liberalen stemden voor de regering tegen de conservatieve motie. Bevan, de minister van arbeid, die het debat afsloot, zeide, dat de regering contact had opgenomen met andere landen met betrekking tot de „bedreiging van Zuid-Slavië door de overmatige strijdkrachten van de Russische satellietlanden in Oost-Europa."

Ruslands zwakte was volgens Bevan zijn „zeer kleine industriële bassis". Hij geloofde niet, dat Rusland, dat 25 millioen ton staal per jaar produceert, een oorlog zou beginnen tegen een aantal landen, die 140 millioen ton produceren.

EUROPEES LEGER

Parijs. — Op het Franse ministerie van buitenlandse zaken is vandaag de eerste vergadering begonnen van de conferentie over een Europees leger. De Franse minister van buitenlandse zaken, Robert Schuman, sprak een kort openingswoord. Hij schetste in grote lijnen het Franse memorandum voor de organisatie van een Europees leger, dat de regering als basis voor de besprekingen zou voorstellen.

„Niets dient ons van de Atlantische defensie af te leiden. Wel voorzag het Pact in bepaalde behoeften, doch het bleef een Europees vraagstuk. Europa moest georganiseerd worden en over het verouderde nationalisme heen stappen. De organisatie van de Atlantische defensie en de Europese defensie vormde elkaars aanvulling.

Aan het hoofd van het leger dient een Europese commissaris van defensie te komen, die samenwerkt met de Europese commissie van ministers, die weer onder controle van een Europese parlementaire Assemblée moeten komen. De voornaamste taak van de commissaris is het recruteren, organiseren en oefenen van Europese troepen met „vrij grote bevoegdheden". West-Duitsland is tot de conferentie op volledig gelijke voet uitgenodigd.

TERECHTSTELLING UITGESTELD.

Washington — Het ministerie van buitenlandse zaken heeft medegedeeld, dat de terechtstelling van zeven Nazie-oorlogsmisdadigers in de gevangenis te Landsberg is uitgesteld, omdat de advocaat van de gevangenen, Warren Magee, bij het Amerikaanse hof van beroep een beroep heeft ingediend.

het nieuws van vandaag

Indonesië heeft op het ogenblik met zeer ernstige economische moeilijkheden te kampen. Een begroting, die niet sluit en de daaruit voortgekomen verhoogde omzetbelasting: de noodzaak goederen te importeren — zelfs zulke bij uitstek inheemse producten als rijst — zijn oorzaak, dat de prijzen enorm gestegen zijn, hetwelk op zijn beurt weer aanleiding gaf tot geruchten over devaluatie van de rupiah.

Sjafruddin, de minister van financiën, heeft deze geruchten over devaluatie ten stelligste gedementeert. Hij noemde devaluatie „verschuiven van de moeilijkheid',, hetgeen in vele gevallen juist en in sommige gevallen onjuist is. In zover het juist is, moet men toch altijd nog voor ogen houden, dat het soms een dwingende noodzakelijkheid kan zijn een moeilijkheid te verschuiven. Zodat noch de uitspraak van deze officiële persoon, noch de reden, die hij opgaf veel garantie bieden voor het uitblijven van een herwaardering van de rupiah.

De minister noemde de volgende oorzaken van de prijsstijging:

1. de prijsstijgingen op de wereldmarkt sinds het uitbreken van het Koreaans conflict;
2. de onveiligheid in Indonesië (gisteren meldden de berichten nog hoe alleen al op West Java, in één week tijd 54 moorden bedreven werden;
3. de stakingen in Indonesië (die vooral op Sumatra reeds maanden duren en waarvan deze minister zelf wonderlijk genoeg zeide, dat de regering er geen maatregelen tegen zou nemen, omdat dit fascistisch zou zijn en in strijd met de beginselen van de democratie);
4. De verminderde koopkracht van de rupiah als gevolg van geld aanmaak om het tekort in de financiering te dekken.

De enige manier, zeide deze minister, om de prijsstijging tegen te gaan, was verhoging van de arbeidsproductiviteit en het laaghouden van de uitgaven. Het hier aangegeven middel is klaarblijkelijk probaat en wat meer is: het is het enige probate middel. Des te verwonderlijker is het dan

Arm „Rijk Indonesie"

ook, dat dat hij omwille van de „democratie" zijn democratie van de noodzakelijke middelen tot zelfverdediging berooft.

De stakingen zijn een ramp van de eerste grootte voor de arbeidsproductiviteit, maar daarnaast ook het sinds „Merdeka" tot het absurde gezwollen ambtenarencorps.

Gebrek aan capaciteit enerzijds, maar anderzijds ook de tendens om personen die op een of andere wijze aan de Vrijdheidsstrijd hebben deelgenomen met een baantje te belonen, alsmede de samensmelting van het ambtenarencorps van de voormalige republiek Djogja met dat van Djakarta, dit alles heeft samen gespannen om het aantal der ambtenaren ruwweg vijfvoudig te doen toenemen, de personeels kosten evenredig te verhogen en de efficiency omgekeerd evenredig te verlagen.

Wat de stakingen betreft, heeft Premier Natsir eindelijk maatregelen gesteld, althans voor wat de vitale bedrijven betreft. Zij omvatten o.a. het instellen van een commissie ter regeling van loonsgeschillen, en stellen een boete van 10.000 rupiah's voor hen die ze overtreden.

Maar of de Sukarno-regering ook sterk genoeg zal blijken om het overtollige vet van eigen ribben te snijden, en de arbeidsproductiviteit van het bestuursapparaat te verhogen, is een vraag, die nog niet door maatregelen beantwoord werd.

Recht tot het hart

— Om zich te ontwikkelen hebben zwakke karakters behoefte aan voorspoed en krachtige aan tegenspoed.

"In Korea valt het leven soms niet mee"

Van een eend en een combination

W. Dussel, 1ste Lt.

Het leven valt soms niet mee, lezer. Dat zult ge al wel hebben vernomen uit de krantenberichten en uit de brieven van onze mannen hier in Korea.

Het is hier koud, bitter koud en dat is onze grootste vijand. Dagen en dagen liggen onze compagnieën buiten in de sneeuw, bij temperaturen ver beneden nul, om juist te zijn: zo tússen de 20 en 30 graden.. Maar denk niet, dat daar lang over gepraat wordt, als het weer voorbij is. We liggen nu wat zuidelijker, wat warmer, wat beschutter en.. het weer is wat beter. Het vriest lang zo erg niet meer en het humeur van onze mannen is dan ook allang weer 100%, vooral als er weer wat te eten valt. Dagen lang hebben we op rantsoenen geleefd, goede rantsoenen. Zo goed zelfs, dat sommigen er nog de voorkeur aan geven boven eten uit de keuken: Dan is er nog een „tussenregeling": zelf wat bekokstoven, een sport, die meer en meer ingang vindt, vooral nu we op de 10 man een klein primusbrandertje hebben gekregen, waarop je nu letterlijk van alles klaar kunt maken.

Om eerlijk te zijn: dit verhaal dateert nog vóór de tijd van het brandertje, want het gaat over een eend. Een eend in een emmer, en die emmer stond op een zelfgemaakte kachel.

Het peloton had honger. Het had „lekkere honger", zouden we in Holland zeggen. En bovendien wilde met zij karabijn wel eens even „schoonschieten". En dus trokken een paar jagers erop uit, om een uurtje later na veel geknal tussen de bergen met een eend thuis te komen. Het beest werd natuurlijk deskundig geplukt en toen kwam het grote probleem: waar moeten we hem in sudderen?

Korea is een land van niets. Er zijn hier én geen luxe auto's én geen kachels én geen.. enfin, noemt U maar op. Maar een Hollandse soldaat laat het er maar niet zo een twee drie bij zitten en dus werd er een onderzoek ingesteld naar alles wat maar iets zou kunnen bevatten. Binnen een kwartier kwam er iemand met een oude, vuile, gedeukte en verroeste emmer terug, die nog net lek was.

Wij zijn de laatste weken op het gebied van hygiene al heel wat gewend en dus vroeg niemand naar het al dan niet steriel zijn van onze kookpot. De emmer ging op de kachel, een beetje sneeuw erin en daar bovenop de eend. Omdat je zoiets lang moet laten koken (volgens deskundige opmerkingen van iemand, die het méé had gedaan) gingen we maar slapen, wat het was donker en electrisch- of ander licht is ook iets dat we hier niet kennen. De volgende morgen was de eend „gaar". We waren allemaal extra vroeg op, omdat we de hele nacht van heerlijke eendenbout gedroomd hadden. De buit werd eerlijk verdeeld, ieder een stukje. „Heerlijk" zeiden we tegen elkaar, „Wat een boutje he", „heerlijk".. Toen kwam de dominee zijn hoofd om de hoek van de tochtige deur steken. „Wel heb ik ooit van m'n leven" donderde zijn zware stem. „Daar heb ik eindelijk mijn emmer terug. Ik had net m'n ondergoed gewassen en zeg nog tegen de pater: „nou kun jij 'm hebben als je wilt", maar niks hoor, gejat was ie natuurlijk weer. En warempel als 't waar is, natuurlijk hebben jullie 'm weer".

We lustten opeens geen eend meer. We hebben de dominee de rest aangeboden, maar hij zei: „nee merci, ik ben vegetariër". En geef mij die emmer weer mee, want de pater moet zijn combination ook nog wassen vandaag....

K.B. stelt opening van nieuwe Staten op 21 Febr. a.s.

Wat wij gisteren reeds meldden, wordt heden officieel bevestigd:

s'-Gravenhage — Verschenen is een Staatsblad, houdende Koninklijk Besluit 46, gedateerd Soestdijk 15 Februari 1951, luidende: Gelet op overgangsbepaling III van de Interimregeling Nederlandse Antillen, hebben goedgevonden en verstaan:

de thans zitting hebbende Staten van de Nederlandse Antillen worden op 21 Februari 1951 vervangen door de op 21 December 1950 gekozen Staten.

NAAR DE BOVENWINDEN.

Z.H. Excellentie, Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt vertrok hedenmorgen vergezeld van zijn secretaris, pater A. Erkamp per KLM naar de Bovenwinden.

Architect Guido Vetter is ook naar de Bovenwinden vertrokken teneinde besprekingen te voeren over de bouw van een nieuwe kerk op St. Maarten. Ook frater Radulphus zuster Candida bevinden zich onder de passagiers.

MARINIERS NAAR CURACAO.

Amsterdam — Vandaag is wederom een contingent van 62 mariniers, vier onder-officieren en vijf officieren onder commando van kapitein Braggaar met het ms. „Willemstad" naar Curaçao vertrokken ter aflossing van militairen aldaar. Het contingent werd o.m. uitgeleid door de commandant van het corps mariniers, generaal-majoor De Bruyne, met muziek van de Koninklijke marinekapel.

IN HET KORT.

*De temperaturen waren 28,4° en 24° C, resp. 83,1° en 75,2° F. * De neerslag bedroeg 0,5 m.m. * De heer L. Bergman, waarn. hoofd van de LRTD, is vanmorgen naar de Bovenwinden vertrokken voor inspectie. * Er waren 5 lichte aanrijdingen, 2 personen kregen een proces verbaal. * Op de Scharlooweg vond gisteravond tegen kwart voor negen een aanrijding plaats, die zware materiële schade baarde. Een bestuurder van een personenauto, die zwaar onder de invloed verkeerde, reed met grote snelheid en botste tegen een geparkeerde auto aan. De remsporen waren maar eventjes 35 meter. * De koopman B deed aangifte van diefstal van wat wisselgeld uit zijn zaak in de Penstraat. * Met betrekking tot enkele gepleegde diefstallen in de Piscaderaclub werd een tweede verdachte W aangehouden. *Dinsdag zal de notariële acte, welke de aan de in werking treding van het voorzieningsfonds voor KLM B employé's zal voorafgaan, verleden worden.

SCHIETWEDSTRIJDEN.

Hedenmorgen zijn de schietwedstrijden begonnen. Er was een flinke opkomst en ook hoge belangstelling. Z. Exc. Gouverneur Peters, mej. Rosemarie Peters, procureur generaal mr Ellis, Kolonel Hessing, Lt. Kol, v.d. Berghe, garnizoens commandant majoor Rompen en Hoofdcommissaris Venema.

SAN PEDRO JUBILEERT.

Gisteren bestond de begrafenisonderneming 'San Pedro' in de Conscientiesteeg 25 jaar. Op 15 Februari 1926 werd de localiteit door wijlen Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P. ingewijd en werd de heer Leon Pablo Alvares als bedrijfsleider geïnstalleerd.

Op onze vraag hoeveel doodkisten des heren Alvares handen passeerden, kon hij geen antwoord geven. Maar het waren er heel wat verklaarde hij.

Wij wensen deze lugubere, maar noodzakelijke zaak een ad multos annos.

Leve San Pedro.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Trun van Guaira, *Sandhamn* naar Santa Marta, *Atlantic Star* van Christobal naar Tyne, *Bennekom* van Christobal naar Antwerpen, *Chili* van Christobal naar Antwerpen, *Sarpedon* van Christobal naar Maracaibo, *Rengitana* van Colon en *Alcoa Cavalier* van Kingston naar La Guaira.

C. W. JONCKHEER BENOEMD TOT LID RAAD VAN ADVIES

De heer C. W. Jonckheer, die vorig jaar benoemd werd tot plaatsvervangend lid van de Raad van Advies, werd thans benoemd tot definitief lid.

TRAVEL AGENT

Wij ontvingen van de Toeristencommissie alhier een exemplaar van de „Travel Agent", waarin Curaçao en Aruba door middel van advertenties onder de aandacht van toeristen werd gebracht.

Het is een royale uitgave veel foto's, welke een juist beeld geven van het Caraibisch gebied. Voor wat de Ned. Antillen betreft zagen wij advertenties van het Strand Hotel (n.b. op een pagina handelend over de Dominicaanse Republiek), Palm Beach Club en Flamingo Room op de pagina's van de Virgin Islands, Senior's Likeuren en S.E.L. Maduro prijken op de pagina's van Barbados. Voorts zagen we advertenties van Pa[illegible] El Cristal, C.T.C., Hotel A[illegible] cano, Piscaderabaaiclub, [illegible] Hotel, Heinekens bier, Hotel Avila, Casa Amarilla, Spritzer en Fuhrmann, Penha, A. D. Jonckheer, Bombay, Oriental House, El Globo, Gosen's jewelry, Oriental Art Palace, Fanny's shop, El Louvre, Raghunath, A. en J. C. Henriquez en club Lido (Aruba).

De foto's zijn (natuurlijk weer) de openzwaaiende brug e.a.

CURACAO KRIJCT EEN CARILLION

Een dezer dagen lazen wij in een Aneta bericht, dat de Nederlandse beiaardier, Leen 't Hart, stadsbeiaardier van Delft, naar Brazilië is afgereisd teneinde in S. Paulo het eerste door de fa Ysbouts geleverde carillion te bespelen. Tevens zou hij daar enkele Brazilianen opleiden tot beiaardier.

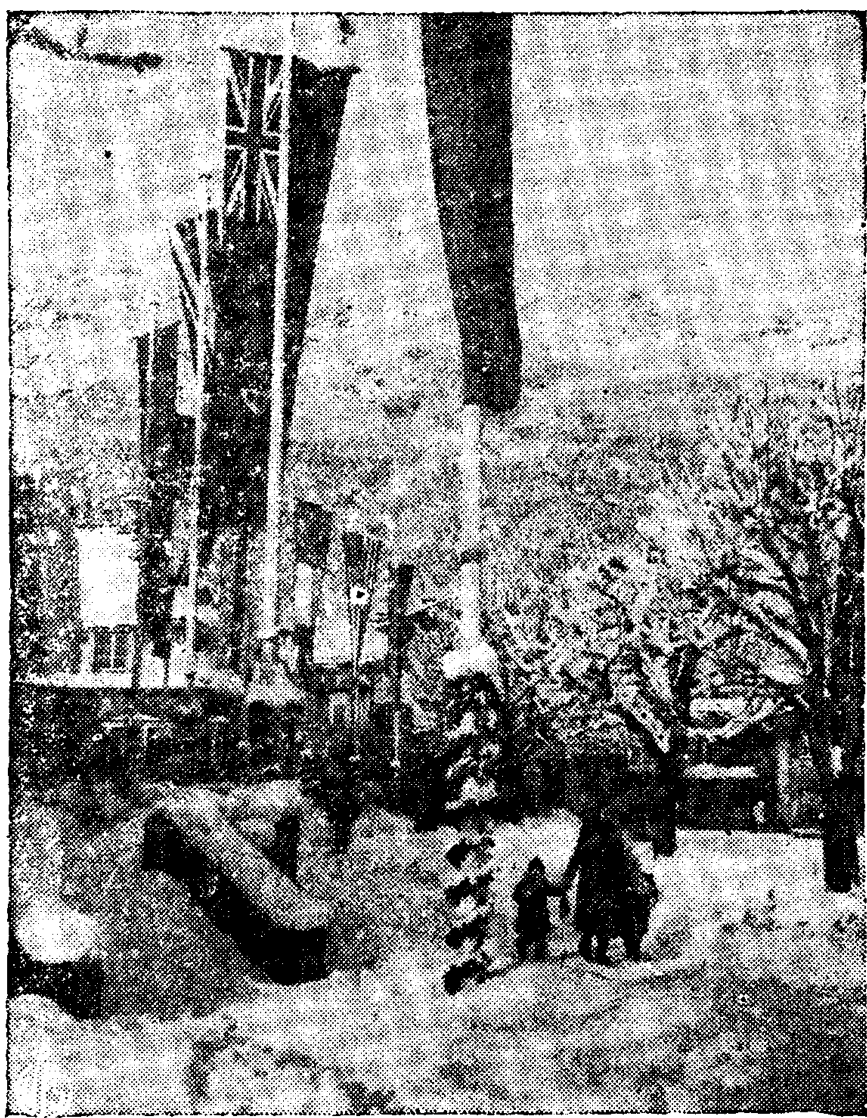
Het gerucht wil, dat ook op Curaçao een carillion zal komen, dat vermoedelijk in het Curaçaos Museum zijn plaats zal krijgen. Ook dit Carillion zal door Ysbouts worden geleverd.

De fa. Ysbouts-Lips heeft sedert het bezoek van de heer Max Ysbouts, een der firmanten, ook op Curaçao enige orders van luid klokken genoteerd, die gedeeltelijk zeer binnenkort verscheept zullen worden.

Dit betreft het St Martinusgesticht, dat drie klokken zou krijgen, het Hospitaal krijgt er ook drie. Op Aruba is er sprake van het leveren van een carillion voor de onlangs gebouwde Protestantse Kerk te Oranjestad.

Genoemde firma, die zich ook toelegt op het maken van moderne toren uurwerken enz. heeft ook een order ontvangen van het gouvernement, n.l. het leveren van zo'n toren uurwerk. De L.W.V. op Curaçao en Aruba zal dit uurwerk krijgen in de r[illegible] centrales, voor wat Curaçao betreft, Mundo Nobo.

En nu we het toch over klokken hebben, zou de bekende klokkenmisère van de brug nu niet eens definitief opgelost kunnen worden door een moderne klokken apparatuur daar aan te brengen? Het zou voor het verkeer en de gemeenschap vele voordelen kunnen hebben.

LAWINES VERSTOORDEN HET FEEST — De vlaggen van de verschillende naties, die deelnamen aan de 7de Internationale Sport Week wapperden op de marktplaats van Partenkirchen. Maar hevige sneeuwval in dit en andere plaatsen was een prelude tot lawines die de hevigste sinds 1720 waren. In drie dagen werden 127 mensen onder sneeuw en stenen verpletterd.

NIEUWS VAN OVERAL

FRANS-TUNESISCHE OVEREENKOMST

Tunis. — Te Tunis is een overeenkomst van kracht geworden, waarin is bepaald, dat het Franse protectoraat Tunis geleidelijk aan de status van zelfbesturende staat in de Franse Unie zal verkrijgen. Een Franse woordvoerder verklaarde dat de overeenkomst „een mijlpaal is in de betrekkingen tussen Frankrijk en Tunis", dat reeds sinds 1885 een Frans protectoraat is.

De bey van Tunis heeft op de nieuwe overeenkomst gegrondveste besluiten uitgevaardigd, waarin de premier van de Tunesische regering grotere bevoegdheden worden toegekend en waarin wordt bepaald, dat ook Tunesiërs thans als ambtenaren kunnen dienen.

De overeenkomst heeft de steun van de nieuwe „Destoer"-partij, de Tunesische nationalistische partij. De bey van Tunis zal, als teken van zijn instemming met de nieuwe overeenkomst, in April aanstaande een officieel bezoek aan Parijs brengen. Korte tijd daarna zullen, naar van officiële Franse zijde wordt vernomen, nieuwe stappen worden gedaan om Tunis, als staatlid van de Franse Unie, geleidelijk aan volledig zelfbestuur te geven.

EEN RUS, EN DIE DRONKEN.

Berlijn — Een, naar men zegt dronken, Sovjet-Russische officier heeft in Potsdam 4 Duitsers doodgeschoten en een vijfde zwaar gewond; deze officier zou een Duits meisje aangerand hebben. Toen de vader te hulp snelde, schoot hij hem dood, evenals de moeder en later de dochter. Het 12-jarige zoontje werd zwaar gewond en toen een taxichauffeur op het toneel verscheen, werd ook deze doodgeschoten. De Oost-Duitse volkspolitie, gewaarschuwd door de buren, was, na de officier gewond te hebben, in staat de man te arresteren. Naar men zegt zijn de stoffelijke resten naar een niet bekend gemaakte plaats overgebracht.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

ERGERLIJK ONVERANTWOORD GESCHRIJF IN ARUBA NEWS

Een zekere Reporter, die zich achter XXX verbergt, vermeent in het Arubaanse blad „Aruba News" van Donderdag 15 Februari onze sportvrienden uit Curaçao ernstig te moeten beledigen door deze te beschuldigen van slecht gedrag en onsportiviteit. Het hele ingezonden stuk is op een zo'n doorzichtige wijze geschreven, dat onmiddellijk na het lezen daarvan uitgemaakt kan worden uit welke hoek de wind waait. Met opzet wordt het woord R.C.A. niet minder dan zes maal in slechts elf regels gebruikt, hetgeen er reeds overduidelijk op wijst dat dit voor de sport afbrekende en onverantwoordelijke stuk, niet van die zijde afkomstig is en wij behoeven dan ook n.m.m. niet ver te zoeken. Nadat in al de bladen de wedstrijden zo getrouw mogelijk verslagen en weergegeven zijn, meent de Reporter XXX nog even leuk te moeten zijn door te trachtten onenigheid in het leven te roepen. Als het niet zo droevig en gevaarlijk was voor het Antilliaanse sportbelang, wij zouden het deze RIDDER VAN DE DROEVE FIGUUR van harte vergeven hebben. Doch dit onverantwoordelijk geschrijf gaat verder en is voor het algemeen sportbelang zeer nadelig. Het is jammer dat deze personen, die zich het grote sportbelang niet bewust zijn, achter een schuilnaam zich moeten verbergen. Hierdoor alleen heeft het stuk reeds geen enkele waarde en blijkt reeds dat de zaak niet in de haak is.

Wij verzoeken de geachte Reporter XXX zijn juiste naam of eventueel namen bekend te willen maken. Wij zien dan tenminste welk vlees wij in de kuip hebben. Het is nu eenmaal zeer gemakkelijk om achter een of andere schuilnaam te trachten een algemeen belang nadeel toe te brengen, ja veel gemakkelijker dan iets te helpen opbouwen. De geachte reporter XXX, die na het lezen van deze regels zijn onverantwoordelijk geschrijf mogelijk inziet, stellen wij voor alsnog zich bekend te willen maken.

Enige jaren wordt op Aruba getracht de noodzakelijkheid aan te tonen van een goed en degelijk sportstadion, veel werk werd daarvoor verzet en als de voortekenen niet bedriegen, kan nog dit jaar een aanvang met de bouw gemaakt worden. Aruba mag zich gelukkig prijzen dat er slechts zeer weinigen zijn, die het algemeen sportbelang niet begrijpen, ware het wel zo dan ware inplaats van een *sportstadion* een *opvoedingsgesticht* te bouwen.

Arubanen let op Uw zaak.

W. J. Westerink.

ZOLANG WE MOED HEBBEN, HEBBEN WIJ EEN TOEKOMST.

Bond Zonder Naam.

SURINAME

PROMOVEERDE.

's-Gravenhage — Op 14 Maart promoveert pater C. de Klerk in Leiden op een proefschrift over „De cultuur en het ritueel van het orthodoxe hinduïsme in Suriname".

FILM

THE MEN.

De oorlog heeft zijn problemen, de na-oorlogse tijd niet minder en daar dit wel eens schijnt vergeten te worden, heeft Hollywood gegrepen naar een onderwerp, dat slaat op die periode na de oorlog, en dit geheel in een film verwerkt, „The men", welke ernstig in toon gehouden en met zorg gekozen effecten uitgegroeid is tot een film van formaat.

Hoe goedkoop zou het onderwerp er niet uit hebben kunnen zien, hoe groot was de verleiding niet om er een alledaags zoet weëig sentimenteel draaiboek van te maken over de problemen der militairen, die jaren lang uit de burgerconventies zijn gegroeid en zich moeilijk weer kunnen aanpassen aan het leven van alle dag?

„The men" is geen sentimenteel geval geworden, integendeel, het werd een boeiend relaas van een oorlogsgewonde, die door een schot in de rugstreek aan het onderlichaam verlamd wordt en daardoor zo in een geestelijke impasse komt te verkeren, dat hem de lust tot leven — laat staan medewerken aan zijn eigen herstel — vergaat. Treffend is door de regie geschilderd het leven in het hospitaal, de samenleving van keiharde mannen met hun moeilijkheden, problemen en cynisme. Hier is geen woord te veel gesproken, geen conflict te weinig weergegeven.

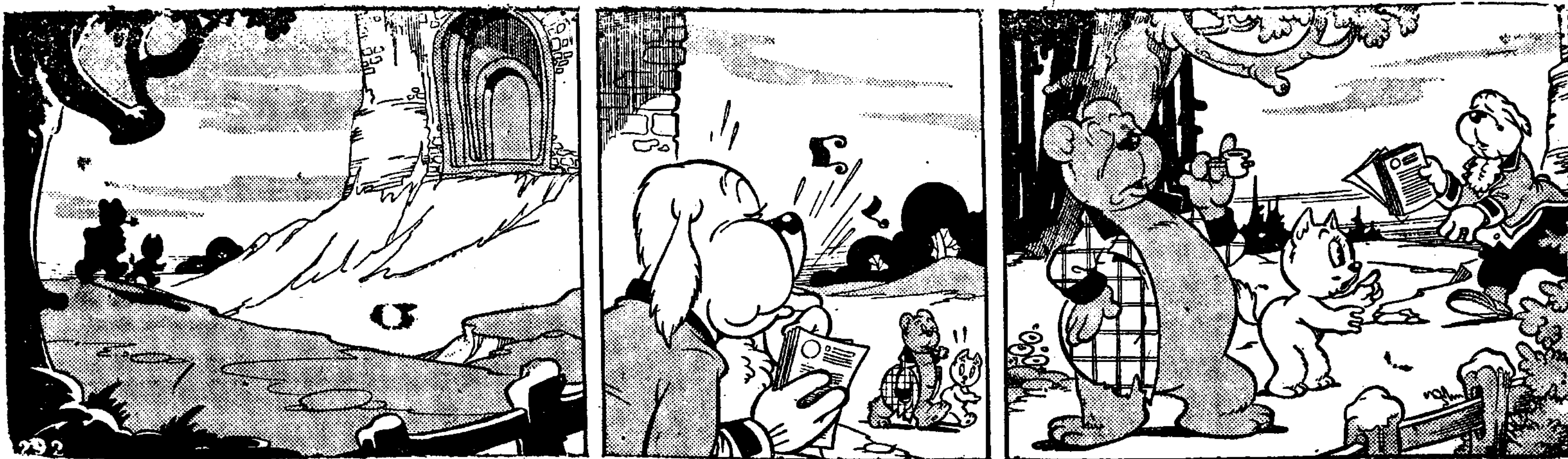
De invloed, die de vrouw kan hebben in een mensenleven, wordt hier ook breeduit gemeten. Het is immers het zich in liefde opofferende meisje, die haar verloofde weer komt opzoeken en ondanks zijn koud cynisme en de talrijke goede raadgevingen thuis, toch volhardt en hem trouwt.

De scene voor het altaar, het moment, waarop haar man plotseling ineenzakt, de vertwijfeling, die zich van de vrouw meester maakt, de thuiskomst en vlucht van de man terug naar het Hospitaal, dit zijn de vele climaxen in dit tragisch conflict.

Het happy-end, dat er aan gefabriceerd werd, kwam wel wat al te gauw, doch doet aan de verdere kwaliteit van de film niets af.

816

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Intussen was de zon opgekomen. Heer Bommel en Tom Poes trokken door de ochtendnevels huiswaarts in een weinig opgeruimde stemming.

„Bah!" mompelde heer Ollie. „Hier loop ik nu. Een zwerver met een gescheurde jas, een buil en een blauw oog.

Dat zijn mijn enige bezittingen, want de hut is vannacht ingestort. Wie is die arme drommel? Zal men medelijdend vragen. Dat is Bommel, zal men zeggen, geef die stakker een cent, zal men zeggen, hij moet ook eten! Och, wat een toestand voor een heer....

h.... Hm.... kijk.... daar ligt het trotse kasteel Bommelstein..

Ik kan er niet naar kijken, Tom Poes! Mijn gemoed schiet vol!"

Op dat treurige moment trad de bediende Joost uit de voordeur van het slot en keek over het zonbeschenen landschap. Toen hij zijn voormalige meester in het oog kreeg, stak hij zijn vingers in zijn mond en floot schel.

„Wie fluit daar?" mompelde heer Ollie. „Wat beduidt dat? Wordt ik uitgefloten door een bediende? Dit is meer dan ik kan verdragen!"

„Het is Joost!" zei Tom Poes. „Hij heeft wat voor U Kijk, daar komt hij aan!"

„Hé daar, eh.... Bommel!" riep Joost. „Complimenten van mijn meester, de hooggeboren Heer Markies en ik moest deze papieren geven! Hij heeft ze in een kast gevonden en ze waren nog van jou, moest ik zeggen. En eh.... ik kan nog wel een tweede knecht gebruiken, dus als je zin hebt...."

„Zwijg! Ellendige!" riep heer Bommel. „Wat let me, of ik geef je een pa-pak s - slaag! Jij stomme.... eh.... jij laffe. . . . "

„Pardon!" sprak Joost. „Mijn tijd is bezet. Bovendien kan ik me niet door landlopers laten uitschelden. Mijn meester zou dat stellig afkeuren!"

Krijgsbelevenissen van het Nederlandse detachement in Korea

Het was halen en brengen bij het wisselen van krijgskans

Bij het achtste leger. — Wij ontvingen van de eerste luitenant W. W. Dussel het volgende op 17 Januari afgesloten verslag:

Begin Januari is het Nederlandse detachement Verenigde Naties op de „move" gegaan, een move dit keer naar het Noorden, slechts enkele tientallen kilometers beneden de 38ste breedtegraad. Ofschoon we wisten, dat het mensen was dit keer, zou je het aan de troep niet zeggen. Iedereen was even opgewekt als anders, iedereen kankerde even hard als altijd op de kou en de rations, die we mee kregen en waarvoor je notabene moest tekenen.

„Iedereen kan wel zeggen, dat ie naar het front gaat", zei de kok, toen ik mijn pakje in ontvangst wilde nemen.

We gingen te laat weg. Dat is altijd zo met verplaatsingen. Er moesten trucks komen van het regiment en die trucks waren te laat, omdat ze weer andere onderdelen hadden moeten verhuizen enz.. Je moet medelijden hebben met de chauffeurs van dergelijke wagens. Ze slapen soms in een week niet. Alleen als ze ergens moeten wachten op het laden of lossen van hun auto's hebben ze tijd om even te dommelen.

Maar om negen uur in de morgen gingen we, nadat we met veel gesjouw, gevraag en gezoek onze rommel hadden ingeladen. Ik weet niet wat voor rare dingen sommigen nog meesleepten. De dominé zag ik met een koffergramofoon sjouwen, ofschoon we die al lang hebben moeten inleveren. Er was ook een soldaat, die net daags tevoren een pakje had gekregen van zijn meisje uit Denemarken met een vlaggetje erin: „Groeten uit Denemarken". Hij nam het mee en het is op de hele reis geen seconde uit zijn buurt geweest. Ik weet van mezelf nog, dat ik op het laatste ogenblik nog een ansichtkaart meenam, die voor vuil op de grond lag. Het was een kaart uit Holland van goede vrienden, die er achterop hadden geschreven: „Wij bidden voor je terugkomst."

Zo doet een mens, als het ernst wordt.

De reis viel mee. Natuurlijk was het even koud als altijd, maar daar wen je aan op de duur. Ik heb gesloft, zoals we dat zeggen, want ik had een dichte wagen, van de verbinding. De verbinding is mijn troetelkind, want ze helpen me met stroom voor de soundmirror, ze zorgen voor telefoonverbinding desnoods met Tokio en ze geven me licht van een accu, als ik iets moet schrijven en alle anderen in donker zitten.

De tocht naar hier heeft tot over zessen 's avonds geduurd. Natuurlijk moesten we weer door de bergen. Altijd bergen. Erneie Pyle heeft eens gezegd, dat de oorlog niet zo erg is, als er maar geen modder was. Hier zijn het de bergen, die voor verrassingen zorgen. Je moet er overheen, de wegen zijn slecht en er schuilen altijd verrassingen achter de bergen, waar je de vijand verwachten kunt.

Maar we zijn heelhuids hier gekomen. Je mocht de koplampen aan hebben, zodat we dus betrekkelijk veilig zaten. We hoorden, dat onze beide infanterie-compagnieën al naar voren waren gegaan die middag. Er werd gefluisterd, dat ze een speciale opdracht hadden gekregen en dat er al drie gewonden waren.

We konden niet veel meer doen. Het was donker en de verbinding „klom in de lucht" om in contact te komen met het regiment.

We gingen maar slapen, na het gebruikelijke geharrewar over de verdeling van de ruimte. Natuurlijk was er ruimte genoeg. We moesten de kleren aanhouden, alleen de sneeuwschoenen kon je uittrekken. We hadden gedacht een koude nacht te zullen hebben, met slapen in de sneeuw of misschien helemaal geen nachtrust. Maar het huis was verwarmd door de typische onder-de-vloer warmteverspreiding en we hadden het zelfs benauwd met al die kleren aan.

We sliepen niet al te veel. De verbinding harrewarde met wat de radio en er was wat geschiet in de verte. Bovendien hield het gerucht aan, dat we gewonden en zelfs doden zouden hebben. Natuurlijk kun je op zoiets rekenen als je in de voorste lijn zit, maar het komt toch nog altijd verwacht. De morgen bracht de zekerheid: drie gesneuvelden, twee Hollanders en een Koreaanse soldaat benevens een stuk of zeven, acht gewonden, waarvan de meeste licht. Meer dan 60 doden was de balans. Maar het gevoel, je kameraden te missen, wordt zelfs daar niet door weggenomen.

Onze beide compagnieën hebben het zwaar gehad in de enkele dagen, dat we in Hoengsong zijn geweest. Dag en nacht in de lijn, geen aflossing, geen slaap, geen eten soms. De strijd tegen de kou, vooral als je in „foxholes" ligt, is zwaar. Maar gelooft niet, dat ze één seconde in de put hebben gezeten. Wij zijn een eigenaardig volk. We kankeren, zolang het goed gaat. Zodra er narigheid komt, is het over en wordt er gewerkt, eensgezind.

„Geef ons duizenden van die Hollanders" hebben Amerikaanse commandanten bij herhaling gezegd, „geef ons meer Hollanders en we kunnen het houden".

Het heeft niet zo mogen zijn. Op de derde dag van ons verblijf in Hoengsong ontstond des morgens reeds het gerucht, dat we weer zouden vertrekken, naar het Zuiden. We wilden het geen van allen geloven. We waren immers pas in allerijl „naar boven" gehaald? Hadden onze compagnieën niet al die tijd hun stellingen behouden en geen centimeter grond behoeven prijs te geven?

Maar het gerucht hield aan. Om 10 uur kwam de boodschap: Alles inpakken voor vertrek. Een paar uur later: „Alleen het uiterst noodzakelijke meenemen, de rest achterlaten. Dat wordt met auto's vervoerd. Wij gaan lopen".

Er was geen benzine. Niet voor ons en niet voor het regiment. Er waren geen trucks genoeg om alles op te vervoeren. Daarom: lopen. De stemming daalde. Geen wonder. Drie dagen hier gezeten, enkele van je kameraden gesneuveld en nu: terugtrekken. Men moet zoiets meegemaakt hebben om te kunnen begrijpen wat dat betekent. Reeds kwamen de eerste troepen terug. In een urenlange tocht trekken ze langs de wegen, aan weerszijden een colonne, met daartussen de weinige wagens, die nog benzine hadden. Het was een troosteloos gezicht. Bijna niemand had nog spullen bij zich. Amerikanen zijn wat dat betreft erg gemakkelijk: ze gooien alles weg. Hun overtollige kleding, hun schoenen, ja zelfs patronen, partoonbanden en wapens.

Zo ging het door, tot de schemering viel! Toen was er plotseling wel benzine op geheimzinnige wijze op het laatste ogenblik aangevoerd. We kregen zelfs nog vijf trucks van het regiment om een gedeelte van ons te vervoeren. De vreugde kende geen grenzen meer!

In allerijl werden de tanks en reserve jerry-cans gevuld en toen bleek, dat er.... te veel benzine was...

Wij zouden het laatst weggaan, want we moesten de aftocht dekken. Steeds leger werd het plaatsje. Steeds meer wagens van de Amerikanen verdwenen.

Ik zal het nooit vergeten: dat kapotte stadje, onder de sneeuw, die rossige gloed tegen de lucht en dan die wegtrekkende troepen. Je krijgt het gevoel, alsof je een oorlog verloren hebt, als of je je over gaat geven.

Het werd later en later. Om een uur of zeven, half acht, waren de laatste Amerikanen vertrokken en konden we gaan. Onze opdracht was een mijl of tien, twaalf Zuidelijker te gaan, naar Wondjoe, een tamelijk grote plaats. We hebben over die kleine afstand enkele uren gedaan, want de weg was smal en druk. Nog immer spoedden de colonnes soldaten te voet zich aan beide zijden voort, met hier en daar Koreaanse vluchtelingen er tussen, waaronder kleine kinderen van drie, vier jaar. Met zo veel mogelijk goederen op de rug. Hier en daar waren grote vuren langs de weg. Daar warmden ze zich dan wat of rustten wat uit, alvorens verder te gaan.

Men vraagt zich af, waarheen deze mensen trekken, want het Zuiden is voller dan vol. Men kan wel zeggen, dat enkele millioenen mensen in de richting van Poesan trekken, waar dagelijks 50.000 ontheemden aankomen, in de hoop er een onderdak te vinden..

Eindelijk waren we op de plaats van bestemming. Het was een gekriebel van jewelste. Niemand wist iets; elk onderdeel zocht naar kwartier en het duurde uren voor we op de juiste plaats waren aangeland. De infanteriecompagnieën kwamen gedeeltelijk lopende, omdat we nog geen trucks genoeg hadden om het hele detachement ineens te vervoeren. Ook hebben ze nog enkele uren langs de weg moeten liggen ter beveiliging, maar midden in de nacht werd ook dit weer ongedaan gemaakt en konden ze verder trekken.

Niemand wist waarom. Niemand wist waarheen en niemand wist voor hoe lang. Maar we waren het er over eens, dat dit een rare oorlog is.

De Kerkdiensten tijdens de vastentijd

Groot Kwartier

H.H. Missen 6,30 en 7 uur, Zondag, 5.7. en 8.30 uur (gezongen), H. Kruisweg op Zondagavond 7 uur. Lijdensmeditatie (Nederlands) op Maandagavond half acht door Z.E. Pastoor Th. Bartel. Biechten, iedere ochtend van 6 tot 8 en 's avonds van 6—8 uur, behalve op Zondag, Zaterdag buitendien van 3.30—8 uur n.m. Catechismus voor kinderen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, elke Woensdagmiddag om 4.30 uur in de Zusterschool van Gr. Kwartier.

San Matheo

H.H. Missen, door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag 6, 6.30 en 7 uur, op Zondag 6.30, 7.45 en 9 uur (gezongen). Iedere avond (behalve Zondag) Rozenhoedje om 7 uur, Vrijdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pastoor Lamers O.P. Gelegenheid tot biechten 's ochtend na de H.H. Missen, voorts na het Rozenhoedje en Zaterdag buitendien nog van 4 tot 8 uur des avonds. Lof. Zondag 7 uur, catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Zaterdag 10 uur v.m.

Kathedraal

H.H. Missen door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag, 6, 6.30 en 7 uur, Zondag, 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, behalve op Vrijdagavond, 7 uur, Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pater M. Latour, O.P. Zondagavond 7 uur, Kruiswegoefening, Woensdagavond 7 uur Lof ter ere van de H. Jozef. Gelegenheid tot biechten 's ochtends na de H.H. Missen en Zaterdag van 4 uur af.

Wishi

H.H. Missen om 6.15 uur en 7 uur, op Zondag om 5, 7 en 8.30 uur (gezongen). Iedere avond 7 uur Rozenhoedje. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Dinsdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Heer Henriquez. Biechten, iedere ochtend na de H.H. Missen en 's avonds na 7.15 uur, buitendien op Zaterdag van 3.30—4.30 uur. Catechismus voor diegenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, iedere Zaterdag om 9 uur v.m.

Jandoret

H.H. Missen, iedere ochtend om 6.30 uur, Woensdag 5 uur, Zaterdag 7 uur (kindermis), Zondag 5 uur (gezongen) en 8.30 uur kindermis. Zondagavond 6 uur Kruisweg. Biechten: iedere ochtend na de H.H. Missen. Zaterdagochtend 10 uur v.m. en 's middags van 4 tot 8 uur. Dinsdagmiddag van 4 tot 6. Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Woensdagmiddag 4.30 uur in de school.

Pietermaai

H.H. Missen, 5.30, 6 en 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag, 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, Dinsdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pader Th. Willers O.P. Gelegenheid tot biechten elke morgen van 6 uur af en 's avonds na 7 uur, op Zaterdag bovendien nog van 4 tot 6 en na 7 uur. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, Maandagmiddag 4 uur in de Zusterschool.

Santa Rosa

H.H. Missen, 6.30 en 7 uur, Woensdag 5.30 uur gez. Mis ter ere van de H. Jozef, Vrijdag 6 en 6.30, Zondag 5 en 7.30 uur en 9 uur (gezongen). Zondag 5 uur Kruisweg, Dinsdagavond 6.30, Rozenhoedje en Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor C. Lamers O.P. Iedere dag na de H.H. Missen biechten, Zaterdag de gehele dag, Catechismus voor degenen, die niet de R.K. School bezoeken, Maandagmiddag 4 uur in de Zusterschool.

S. Maria

H.H. Missen, iedere werkdag om 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag 5 en 8.30 (gezongen). Zondagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor R. J. Weenink, Vrijdagavond 7 uur Kruisweg. Biechten, 's avonds na de H.H. Missen en Zaterdagmiddag van 4 uur af.

NEDERLAND

DE HARDE PLICHT.

's-Gravenhage — Officieel is thans medegedeeld, dat in de loop van 1951 herhalingsoefeningen zullen worden gehouden voor de oudere lichtingen, die verscheidene jaren in Indonesië hebben gediend en zullen worden herschoold voor de Europese gevechtstaak. De regering betreurt wederom een beroep te moeten doen op deze mannen, die na enige jaren krijgsdienst in Indonesië juist weer een plaats in de burgermaatschappij hebben hervonden. Nederland heeft echter de plicht zich in te spannen voor de bijdrage aan de gezamenlijke verdediging en doet een beroep op de geoefende en ervaren soldaten. Alleen dan zal, zo zegt zij, op korte termijn de strijdkrachten geleverd kunnen worden, welke wij behoeven.

De duur van de oefening is voor de reserve-officieren en het kader, afhankelijk van de indeling, zes weken of vier weken, voor de overigen vier of twee weken.

Joegoslavie en wereldvrede

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Acheson, heeft op zijn wekelijkse persconferentie verklaard, dat elke aanval der communisten op Joegoslavië de wereldvrede in gevaar zal brengen.

Acheson zei verder, dat de Verenigde Staten niet voornemens zijn druk uit te oefenen op West-Duitsland om het te bewegen deel te nemen aan de verdediging van West-Europa. Acheson weigerde zich uit te laten over de vraag, of de verbonden troepen al dan niet bogen de 38ste breedtegraad in Korea te overschrijden.

De berichten uit Londen en Parijs, als zou neutralisatie van Duitsland op hoog niveau overwogen worden, zijn niet op de feiten gebaseerd, aldus Acheson. Op de vraag, of de plaatsvervangers der ministers van buitenlandse zaken der vier grote mogendheden tussen 10 en 15 Maart te Parijs in vergadering zouden bijeenkomen, antwoordde de minister ontkennend.

De berichten over verdeeldheid in de Italiaanse communistische partij achtte Acheson van zeer groot belang. Naar zijn oordeel zou deze ontwikkeling zich in alle communistische partijen voltrekken, „waar communisten zijn, die werkelijk belang stellen in hun eigen land in plaats van te handelen als agenten van een buitenlandse mogendheid".

OOK COORDINATIE VAN TRANSPORT

Parijs. — Het plan om naar het voorbeeld van het plan-Schuman het Europese transport te coordineren is dezer dagen door de transport commissie van de Raad van Europa goedgekeurd.

Op de eerstvolgende bijeenkomst van de Europese Assemblée, die in Mei a.s. te Straatsburg zal worden gehouden, zal het plan een van de voornaamste punten van de agenda vormen.

OPENEN ZIJ DE DEUR?

Cairo. — Verlichting van de beperkingen, waaraan Egypte de scheepvaart door het Suezkanaal onderhevig gemaakt heeft, wordt aanbevolen door Abdul Rahman Hakky Pasja, voorzitter van de commissie, die de herhaalde protesten van Frankrijk, Nederland, Noorwegen, Zweden, Engeland en de Verenigde Staten onderzoekt. Deze voorzitter voert als argument voor de verlichting aan, dat het is komen vast te staan, dat olie en ander oorlogsmateriaal Israel langs andere wegen dan door het Suez-kanaal heeft bereikt.

AANHANKELIJKHEID?

Praag — De R.K. vicarissen van alle diocesen in Tsjechoslowakije hebben Donderdag een telegram gezonden aan president Gottwald, waarin zij hem en de volksdemocratische regering hun trouw en aanhankelijkheid betuigden, aldus meldt Ceteka.

„VRIJHEID OM TE WERKEN".

Buenos Aires — Een menigte van 1200 employé's van „La Prensa", het voornaamste Argentijnse nieuwsblad, verzamelde zich in de buurt van de gebouwen van het blad, terwijl vijftien afgevaardigden een bezoek brachten aan de minister van arbeid en algemene welzijnszorg in diens in de nabijheid gelegen kantoor om hem „vrijheid om te werken" te vragen. „La Prensa" is niet uitgekomen sinds het vakverbond van krantenverkopers 20 dagen geleden een boycot begon en het blad dwong op te houden met verschijnen, omdat het de eisen van het vakverbond had verworpen. De afgevaardigden hebben de minister van arbeid, José Maria Freire, niet gezien, hoewel hij hun tevoren een onderhoud had toegezegd. Hun werd gezegd terug te komen.

PRINS-SMOKKELAAR VEROORDEELD

Loerrach. — Prins Hans von Lichtenstein, een neef van de thans regerende vorst van Lichtenstein, is wegens horlogesmokkel van Zwitserland naar Duitsland in West-Duitsland tot 60.000 Mark boete veroordeeld. Er was vier maanden gevangenisstraf en een boete van 50.000 Mark tegen hem geëist.

BEKENDMAKING

Wij brengen onder de aandacht van onze verbruikers, dat de rekeningen voor geleverde electrische energie over de maand **JAN.**, zonder uitzondering, uiterlijk de 24ste **FEBR.** betaald moeten worden.

Na deze datum niet betaalde rekeningen zullen door ons worden geincasseerd, verhoogd met een gulden incassokosten. Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun rekeningen te voldoen, teneinde zowel extra kosten als verbreking van de aansluiting op ons net te voorkomen.

N.V. OVERZEESE GAS- EN ELETRICITEITSMAATSCHAPPIJ

ELECTRICITEITSBEDRIJF CURAÇAO

AGENDA

WEST-END: „Viviras tu vida" 19 en 21.15 uur.

CINELANDIA: „Return of the Frontiersman" 19 en 21 uur.

ROXY: „The big lift" 19 en 21 uur.

CULTUURCENTRUM: Voorstleling van de Filmliga, 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana,** Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood **bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster Mestrom,** Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Vrijdag: 17.30 Uitzending voor de oudere kinderen; 17.50 Vioolconcert No. 4 in D. gr. t. van Mozart; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt"; 20.30 Zuigelingen- en Kleuterzorg; 20.45 „Melody Time"; 21.30 Actuele causerie; 21.45 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Vrijdag: 19.00 Nieuws; 19.18 Buitenlands weekoverzicht; 19.30 „De Lichte Toets"; 20.00 Nieuws; 20.05 Uitzending van Hindoestaanse muziek; 20.20 Kinderkoor; 20.40 Schetsje; 20.45 Persoverzicht; 20.55 Litteraire Rubriek; 21.07 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Vrijdag: 15.30 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen 17.00 Naar bed; 17.10 Voor Jarigen op de Antillen; 17.30 Dansmuziek; 18.00 Comité Christelijke Kerken; 18.20 Moderne composities; 18.40 Nieuws; 19.01 Hindostaanse uitzending; 20.00 Advertenties; 20.15 V.I.P.; 20.25 U vraagt, de Avros draait; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2140.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, Hot. NP tel. 2351—2141; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling: J. F. Beyleveldt, Negropont 49-A, tel. 2027.

Geneeskundige Dienst:
17 Febr. (12.30) — 19 Febr. (7.30): Dr Podvinec, tel. 2624; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 2694.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur J. H. Allebé, tel. 2099.

Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839.

Bioscoop: Vrijdag: „The third man".

Bridge: De uitslag van de op 12 Februari jl. gehouden bridge drive in Asiento luidt als volgt: Eerste prijs: Familie Pasman met 3990 punten. Tweede prijs: Heren Berend en Kappel met 3410 punten. Derde prijs: Mevr. Van Leeuwen en Hr. Gerharts met 2010 punten. Vierde prijs: Heren Welschen en v/d Brugge met 1790 punten. Vijfde prijs: Troost en Nijhof met 1720 punten.

Ons feuilleton

13 en één

32.

„Maar u hebt hem allemaal horen zeggen, dat hij het juweel niet had medegebracht!" riep Mahmun uit.

„En wij wisten allemaal, dat hij loog", zeide Savoy kalm en de anderen knikten. Mahmun sloeg zijn ogen neer en scheen buitengewoon veel belang te stellen in zijn blote voeten.

* * *

„Wil jij dus zeggen, Savoy", begon Kapitein Temple, „dat je zelfs nu nog bang bent, dat Mr Domino het slachtoffer is geworden van een moordaanslag?"

„Waarom is hij hier niet?" vroeg Savoy.

„Wist ik dat maar. Maar je kunt niet bedoelen, dat die man vermoord is en dat men zijn lichaam heeft weggestopt —"

„Waar is hij dan?" hield Savoy vol.

„Hij heeft gelijk! Mr Savoy heeft gelijk!" riep Will Little uit. „Het is een moord!" De man was vreselijk zenuwachtig en hij klemde zich wanhopig aan Laufer-Hirth vast onder het uitkramen van allerlei onzin. Hij beswoer, dat het hele huis naar bloed rook; dat hij dreigde te stikken in die atmosfeer. Hij bezwoer, dat er bovennatuurlijke machten aan het werk waren, waartegen het onmogelijk was zich te verzetten.

„Dit is het huis van de krankzinnige Thraff Willcyzinsky, het Huis van de Opaal! En ieder van ons weet, dat het niet alleen uit een soort bijgeloof is, dat men de Opaal allerlei boze machten toeschrijft. Een opaal en de geest van een krankzinnige hebben —"

„Verdraaid Will Little!" viel Laufer-Hirth zijn secretaris in de rede. „Schei toch uit met die onzin!"

„Laat me los! Laat me los!" gilde Will Little. „Je hebt die vervloekte opaal op het ogenblik in je zak! Raak me niet aan. Gooi het verwenste ding in het vuur of in het meer, dat is nog beter. Laat het zinken naar de plaats waar lijken liggen van hen, die voor die steen hun leven hebben moeten laten."

Mc Intosh keek hem eens scherp aan.

„Ik zou die snuiter maar liever naar bed brengen als ik u was", zeide hij tot Laufer-Hirth. „Hij heeft als een espenblad."

Maar Will Little verzette zich, vloekte hen uit, ontblootte zijn tanden en stiet een dierlijk gegrom uit. Hij wilde niet naar zijn kamer gaan, omdat zijn angst voor algehele afzondering zijn vrees voor de Opaal van Nonius nog scheen te overtreffen. Met rollende ogen en klapperende tanden bleef hij midden in de kamer wild om zich heen staan kijken. Het licht van de kaarsen scheen de schaduwen in de hoeken van de kamer nog dieper te hebben gemaakt. En in zijn verbeelding namen die schaduwen de meest groteske vormen aan; zij gleden langs de muren en hechtten zich vast aan de zoldering als monsterachtige vleermuizen; onder tafels en stoelen lagen zij op de loer als moordzuchtige ondieren. En als de wind gierde over het dak en een steunend geluid deed ontwaken in de hoge schoorstenen, schenen de schaduwen te kreunen.

„Jaren geleden, toen hier een dubbele moord was gepleegd, is de Opaal spoorloos verdwenen", zeide Will Little meer tot zichzelf dan tot de anderen. „Nu is de Opaal teruggekeerd en weer is er een dubbele moord gepleegd." Zijn stem werd sterker en voller, toen hij uitriep: „Om Godswil, Mr Laufer-Hirth, gooi dat vervloekte ding in het meer!"

Na die woorden lette men eenvoudig niet meer op hem.

* * *

Een opmerking van Mc Intosh, dat Gateway eigenlijk in die kamer moest zijn teneinde de leiding te nemen in een zaak, die hij beter dan ieder ander zou kunnen afwikkelen ontlokte Temple een verklaring van Gateways afwezigheid en diens vaste voornemen om de kamer van Andregg niet te verlaten, alvorens de dokter een volledige bekentenis had afgelegd.

„Gateway is een ezel", mompelde Paul Savoy.

„Ben jij dan nog altijd van mening", zeide Kapitein Temple, „dat iemand, — misschien wel één van de geesten van Will Little — Mr Domino ontvoerd heeft?"

„Hoe voor de duivel zou jij zijn verdwijning dan willen verklaren?" vroeg Savoy.

„Hij had immers twee benen, is het niet?"

„U schijnt te denken, dat Mr Domino uit eigen beweging naar buiten is gegaan. Maar waar zou hij midden in de nacht in hemelsnaam naar toe moeten gaan? En waarom?"

„Als hij eens in zijn bezit gekregen had, wat hij wilde hebben?"

„Het geld van Parks bedoelt u?"

„Ja."

„Dus u verdenkt hem er van, Parks en Dicks te hebben vermoord? En dat hij van de gelegenheid heeft gebruik gemaakt om er met de buit tussen uit te trekken? Maar hoe zit het dan met uw vermoedens ten opzichte van Andregg?"

Temple keek hem even hooghartig aan en antwoordde met een paar vragen.

„Is het dan helemaal aan uw aandacht ontsnapt, waarde heer, dat Mr Domino zich met de zaak ging bemoeien, toen ik Andregg bijna zover gekregen had, dat hij ons zou vertellen, wat hij van de vloer naast Parks lichaam had opgeraapt? Heeft u niet gezien, hoe Domino hem iets in het oor gefluisterd heeft? En weet u niet meer, dat Andregg en Domino onmiddellijk daarop een kort onderhoud met elkaar hebben gehad, waarbij Domino een voldoening schenkende verklaring van Andregg heeft gekregen?"

„Aha — dus het zijn twee moordenaars volgens u — Andregg en Domino?"

„Waarom niet. Ik heb voortdurend het idee gehad, dat het het werk geweest moet zijn van twee personen. Andregg is natuurlijk één van de twee. En datgene, wat ik weet van Mr Domino — werkelijk weet, begrijpt u — is niet in staat om te voorkomen, dat ik hem een mogelijke tweede dader zien."

„Ik denk, dat ik maar eens met Gateway zal gaan praten", zeide Mc Intosh. „Wil één van de heren mij misschien even naar de kamer van Andregg brengen? Ik mag hangen, als ik in dit huis ooit de weg leer kennen."

Tom Blout kwam een paar stappen naar voren en bood zich dan aan om Mc Intosh als gids te dienen.

„Maar wat moeten we in hemelsnaam doen?" vroeg Laufer-Hirth.

„In de allereerste plaats", zeide Savoy, „zal de kapitein om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen en voedsel te zoeken voor zijn vermoedens, naar buiten gaan en het spoor gaan volgen, dat ongetwijfeld begint onder het venster van Mr Domino's kamer."

Temple keek hem verwonderd aan, doch herstelde zich en zeide: „Natuurlijk. Het lamme is, dat je buiten geen hand voor ogen kunt zien en met die wind blijft een kaars of een lamp geen vijf minuten branden."

„Neem de zaklantaren van Mc Intosh of van Gateway", stelde Savoy voor.

„Dat is een idee — als zij die dingen bij zich hebben."

„Natuurlijk. Dacht je, dat zulke mensen zonder zaklantarens aan die tocht begonnen waren? Maar ingeval je je een hoop moeite wilt besparen, kan ik je van dat spoor alles vertellen wat je er van weten wilt."

„Oh ja?" vroeg Temple sma lend, terwijl hij op de drempe even bleef staan.

„Ongetwijfeld. Het spoor zal j langs een rechte lijn naar de oeve van het meer brengen. En da zal je het bijster raken, aangezie het meer ongelukkigerwijze nie dichtgevroren is."

Will Little, die met grote aa dacht naar Savoy had staan lui teren, deed hem plotseling op schrikken door een schel onna tuurlijk gelach. Mc Intosh voo spelling werd bewaarheid; d man stond te beven van de z nuwen.

„Naar de oever van het mee waar de lijken liggen!" Tusse zijn schel gelach door waren zij woorden heel moeilijk te ve staan. „Natuurlijk. Het spoor va de Opaal! Het spoor, dat de lijke van Parks en Dicks hebben ge maakt; de weg, die ook Mr D mino gegaan! De weg, die w allen zullen gaan, voordat er ee eind is gekomen aan deze mi winter-nachtmerrie! En daar b neden op de bodem van het mee zullen wij elkaar aantonen me dode ellebogen en met onze do ogen opstaren in een hemel va water, waar de plaats van de vi gels is ingenomen door de vis — en de laatste, die naar ben den komt, zal in zijn hand ie meebrengen — de Opaal van N nius — de Bloem des Hemels